

D. Pareo P. Hubnerus S. D. P.

De Colloquio Mompelgardensi, cum ejus exitum pridem
 ante tanquam vates predixery, nihil scribam, praesertim
 cum tuam praedictionem publica fama jam ubiq; con-
 firmavit. Comes Mompelgardicy haud dubie conscius fuit
 consiliorum Schmidlini. pellexit autem Dnum Bezan-
 lenocinus verborum, ut cum de vestro judicio, quod est
 tuis liberis et b. h. Sohnij praefatione. ad theses de in-
 carnatione. τὸ λόγος scripta continebatur, certior fa-
 ctus esset, non potuerit tamen animum inducere, aliter
 quam sincere et candidè, totum istius colloqui nego-
 tium tum à Schmidelino, tum ab ipso Comite esse sus-
 ceptum. Sed deprehendit tandem anquem in herba Comitis
 aperte cum Schmidelino collusit, et nobis in faciem
 restitit. Hominem ego quidem, dum vixi, magis audaciter
impudentem magis, impudenter audacem oculis non vidi
meis, quam Schmideliny est. Mitto ad te theses et ab
 illo ejusq; socio Osandro et à nobis in colloquio propo-
 sitas, ex iis omnium actorum summam perspicies. Inter
 alia thetodoxiana haec etiam defendere ausus est,
 Schmideliny: Christum mortuum esse pro damnatis.
 Neminem damnari propter peccatum. Omnes bapti-
 zatos renasci. Infantes omnes, qui ad baptismum per-
 veniunt, credere. Infantes ante baptismum non esse
 in foedere Dei, sed recipi in Baptismo. Simonem
 Magam verè credidisse et fuisse regeneratum. Inve-
 nitatem esse instrumentalem causam damnationis, sine
 fides justificationis. Impios accedentes ad Coenam Domini
 etiam fieri membra Christi, sed putrida. Multa item
 alia protulit, quae imprudenti, ut solet accidere homi-
 nibus loquacibus, ut is est, exidisse existimasse, nisi non
 diu ea defendere tentasset. Excepimus autem Hry. Ho-
 tonius Fajus, Theologus Genevensis, qui etiam colloqui
 nobiscum interfuit, et ego omnia, quae acta sunt eaq;
 aliquando vobis communicabimus. Nunc divulganda non
 videntur, nisi adversarij, ut solent, priores quid tentent.
 Magna hūc est annona caritatis: Laccus frumenti. Lauzani

emittunt messem copiosam; Dominus misereatur nostri. Rex
 Gallie ut heri ad me scripsit Dñs Beza, juravit solemnter,
 se passurum potius, ut regnum Gallie evertatur, quam ut ali-
 qua in Romanoensi religione diversam in regno suo ferat,
 et successorem alium quam Catholicum admittat. Hec enim
 sunt Dñi Beza verba. Cordiang Princeps cum hoste conflictit,
 et victoriam obtinuit, sed cruentam valde. Occubuerunt n.
 tres fratres filii Andelolij et post pugnam diebus paucis se-
 cutus est obitus Dñi Rohani. Scribit Beza in tola nobilitate
 Gallica his viris nullos opibus validiores et zelo pietatis arden-
 tiores fuisse, itaq; magnam in eis jacturam factam esse.
 Excitet Dñs alia organa ad defendendam Ecclesiam suam
 idonea et salutaria. Qui has tibi reddat Bohemus est Pra-
 gentis, vir pius et doctus, dignusq; optimorum virorum
 favore. Cujus rei causa ad has regiones venerit, ex ipso
 cognosces. Quæso tracta eum, ut dignus est. Liberi mater
 19. Maji hora 3. post meridiem pie obdormivit in Domino.
 Nolunt Amici et consanguinei illius, ut hujus rei causa huc
 veniat, facta tecta sunt ei hic omnia. Dicitur egro-
 lassse aliquandiu, itaq; rogant nostri scholarchæ, si desti-
 tuatur pecunia ad Medicis satisfaciendum, aut aliam ne-
 cessaria ad sanitatem recuperandam paranda, auxilio illi
 vestro adfuit, satisfiet vobis abunde. Vale Vir Doctissime
 et me amare, ne desine. Raptim 19. Maji 1586.

T. T. Hübnerus.

Carissimo Viro, pietate atq; eruditione
 Prestantissimo, Dño Davidi Pareo, Dño
 suo et Amico honorando Heidelber-
 gam in domum Sapientie deferantur.

Johannes Vorstius Davidi Pareo Sal.

85)

Gaudeo hanc mihi ad te scribendi occasionem, vir Clarissime,
 oblatam. Nam etsi de tua erga me singulari benevolentia
 nunquam dubitavi, mihi tamen ex tuis ad Hübnerum nostrum
 literis perjuvanda illa tui in me amoris recordatio: quæ nihil
 gratius, nihil acceptius, nihil deniq; jucundius esse potuit. Itaq;
 cum benevolum animum tuum jam dudum perseperim, sic
 vicissim apud te statuas velim, meam videlicet tuorum erga